C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 4r-2507/2024 Judecătoria Drochia, sediul Central
4-25067763-03-4r-13082025 Judecător: Corina Tăbăcaru

D E C I Z I E
În Numele Legii

20 noiembrie 2025 mun. Bălţi

Colegiul Penal al Curții de Apel Nord

Avîn în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Ion Talpa
Judecători Cristina Prisacari și Ecaterina Arseni

a examinat în ordine de recurs, recursul avocatului Covdii Rostislav în interesele contravenientei Guțan Valentina declarat împotriva ***hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Central din 03 iulie 2025*** emisă în cauza contravențională de învinuire a lui **Guțan Valentina** în comiterea contravenției prevăzute de art. 70 alin. (1) Cod contravențional;

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, ținând cont de argumentele invocate în recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legii în vigoare, Colegiul penal,

C O N S T A T Ă :

Din materialul contravențional, Guțan Valentina se învinuiește în aceia că, la 10 februarie 2025, în satul Șuri, raionul Drochia, fiind în relații de conflict cu Maruseac Cătălin a răspândit cu bună-știință informații mincinoase în privința lui Maruseac Cătălin, prin ce a fost calomniat de către Guțan Valentina.

Prin acțiunile sale, Guțan Valentina se învinuiește că a comis contravenția prevăzută de art. 70 alin. (1) Cod contravențional – *Calomnia, adică răspîndirea cu bună ştiinţă a unor informaţii mincinoase ce defăimează o altă persoană*.

La 12 mai 2025, Guțan Valentina a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 17 aprilie 2025 și deciziei agentului constatator de sancționare din 17 aprilie 2025, prin care Guțan Valentina a fost sancționată în baza art. 70 alin. (1) Cod Contravențional.

În susținerea contestației, a invocat că, la 25 aprilie 2025 prin intermediul expediției poștale a luat cunoștință cu procesul-verbal cu privire la contravenție nr.

2987209432039655 din 17 aprilie 2025 întocmit de colaboratorul Inspectoratului de Poliție Drochia, Văscăuțanu Vitalie prin care agentul constatator a stabilit precum că, ea a comis contravenția prevăzută de art. 70 alin (1) Cod Contravențional.

Prin decizia emisă de agentul constatator a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenției prevăzute de art. 70 alin. (1) Cod Contravențional și sancționată cu amendă în mărime de 60 u.c., ceea ce constituie suma de 3 000 lei.

Cu procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit de agentul constatator și cu decizia emisă nu este de acord invocînd că conform constatării agentului constatator i-a fost incriminat faptul că, la 10 februarie 2025 în satul Șuri, raionul Drochia, fiind în relații de conflict cu cet. Maruseac Cătălin a răspândit cu bună știință informații mincinoase în privința lui Maruseac Cătălin, prin ce ultimul a fost calomniat de către ea.

Cu referire la învinuirea adusă explică că la 10 februarie 2025, Maruseac Cătălin care este vecinul său, care domiciliază în gospodăria vecină de gospodăria unde domiciliază dînsa Guțan Valentina în satul Șuri, raionul Drochia și care, fiind în stare de ebrietate alcoolică a provocat un conflict verbal cu aceasta.

În cadrul conflictului verbal a fost numită de mai multe ori de către Maruseac Cătălin cu cuvinte necenzurate și ofensive, prin ce i-a fost înjosită onoarea și demnitatea.

Invocă că careva adresări cu cuvinte necenzurate din partea ei în privința cet. Maruseac Cătălin nu au avut loc și careva informații mincinoase sau ofensive în privința ultimului nu a răspândit în public.

Pe faptul că a fost numită de către cet. Maruseac Cătălin cu cuvinte necenzurate s-a adresat cu o plângere la organele de poliție solicitînd tragerea ultimului la răspundere corespunzătoare, însă până în prezent nu a fost înștiințată despre decizia luată de Inspectoratul de Poliție Drochia.

Totodată, a menționat că, cu Maruseac Cătălin este în relații ostile și nu exclude că ultimul a putut intenționat să facă denunț fals în privința sa.

Consideră că, agentul constatator greșit a ajuns la concluzia că dînsa, Guțan Valentina a comis contravenția prevăzută de art. 70 alin. (1) Cod Contravențional or, la data de 10 februarie 2025 ea nu a răspândit informație mincinoasă în privința lui Maruseac Cătălin prin ce a putut să fie înjosită onoarea și demnitatea ultimului și reieșind din aceasta consideră că nu este vinovată în comiterea contravenției imputate de către agentul constatator.

Contestatara Guțan Valentina consideră că, descrierea faptei contravenționale la pct. 6 din procesul-verbal cu privire la contravenție realizată de către agentul constatator are un caracter superficial ceea ce denotă încălcarea prevederilor art. 443 alin. (1) lit. a) din Codul contravențional.

Agentul constatator întocmind procesul-verbal cu privire la contravenție nu a descris pe deplin fapta contravențională, fiind indicat că a răspândit cu bună-știință informații false despre Maruseac Cătălin.

Respectiv, nu este posibil de determinat care informații au fost răspândite, cu referire la ce aspecte și unde această informație a fost răspândită.

Deși la materialele cauzei contravenționale nu sunt anexate probele prin care este posibil de stabilit care informații mincinoase au fost răspândite despre Maruseac Cătălin și dacă spațiul (destul de amplu în posibilitatea de distribuire a informației, inclusiv prin site-uri web, rețele sociale, bloguri, forumuri, baze de date, platforme de partajare etc.) în care această informație a fost partajată este de natură să fie accesată de public.

Mai menționează că agentul constatator urma să realizeze o descriere concretă a contravenției, cu specificarea acțiunii/inacțiunii autorului și a tuturor circumstanțelor menite să confere faptei un caracter contravențional, deoarece rațiunea instituirii acesteia a fost de a permite constatarea legalității procesului-verbal prin stabilirea faptelor materiale și verificarea încadrării juridice, precum și a echității sancțiunii aplicate.

În acest context consideră că, lipsa de conținut a faptei echivalează cu lipsa acesteia și atrage nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție.

Consideră că, agentul constatator nu poate să prezinte careva probe concludente, pertinente și utile prin care să demonstreze faptul precum că anume dînsa, Guțan Valentina a comis contravenția incriminată.

Toate datele constatate de agentul constatator au un caracter superficial și nu dau posibilitate de a stabili circumstanțele comiterii contravenției.

Consideră că, nu poate fi pusă la baza învinuirii de săvârșire a contravenției prevăzute de art. 70 alin. (1) Cod Contravențional, doar procesul-verbal cu privire la contravenție, întocmit în privința ei, fără ca vinovăția ei să fie probată conform prevederilor art. 425 Cod Contravențional.

Mai mult ca atât, contestatara Guțan Valentina consideră că, toate datele sunt indicate superficial și neobiectiv, nu dau posibilitate de a stabili circumstanțele comiterii contravenției. Din conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție nu este clar în baza la ce agentul constatator a ajuns la concluzia despre vinovăția sa, nefiind indicată nici o probă în acest sens, iar concluzia despre vinovăția ei agentul constatator a făcut-o neavând careva probe materiale verosimile.

În acest context consideră că, procesul-verbal cu privire la contravenție întocmit în privința ei de către agentul constatator este neîntemeiat și contravine legislației în vigoare, or dînsa nu este vinovată în comiterea contravenției imputate de către agentul constatator și ca urmare consideră că tragerea sa la răspundere contravențională este ilegală.

Totodată, consideră că, în timpul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție agentul constatator a admis un șir de omisiuni și inexactități a legislației contravenționale, care formează concluzia inclusiv a nulității procesului-verbal cu privire la contravenție.

Distinct de cele relatate, menționează că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în absența ei, ea nu a fost invitată de agentul constatator pentru întocmirea procesului-verbal și a luat cunoștință cu decizia poliției prin intermediul expediției poștale.

Agentul constatator nu a atras nici o persoană care poate fi considerată ca martor asistent. Consideră că agentul constatator nu a respectat prevederile normei de drept, în procesul-verbal respectiv este absentă semnătura martorului asistent ce atrage după sine în conformitate cu prevederile art. 445 Cod Contravențional nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție.

Contestatara Guțan Valentina atrage atenția instanței de judecată asupra faptului că în punctele 3.1, 4, 5, 6 și 11 al procesului-verbal contestat deasupra textului redactat de agentul constatator există alte înscrieri care denaturează sensul celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, ceea ce este în contradicție cu prevederile legislației în vigoare.

Consideră că, agentul constatator nu a respectat prevederile legislației în vigoare referitor la conținutul procesului-verbal cu privire la contravenție, ce atrage după sine în conformitate cu prevederile art. 445 Cod Contravențional nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție.

Astfel, solicită admiterea contestației, anularea deciziei agentului constatator al Inspectoratului de Poliție Drochia, Vitalie Văscăuțanu și anularea procesului-verbal cu privire la contravenție din 17 aprilie 2025.

Fiind investită cu examinarea cauzei în fond, prin hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 03 iulie 2025 s-a respins contestația înaintată de Guțan Valentina împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție din 17 aprilie 2025 și a deciziei agentului constatator de sancționare din 17 aprilie 2025 prin care Guțan Valentina a fost sancționată în baza art. 70 alin. (1) Cod Contravențional, fiindu-i aplicată sancțiune sub formă de amendă în mărime de 60 (șaizeci) unități convenționale, ce constituie suma de 3 000 (trei mii) lei, ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea nominalizată, avocatul Covdi Rotislav, în interesele contravenientei Guțan Valentina a declarat recurs împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Central din 03 iulie 2025, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii, cu pronunțarea unei noi hotărârii privind încetarea procesului contravențional.

În motivarea cererii de recurs, recurentul și-a reiterat în esență argumentele expuse în ordinea art. 448 Cod contravențional.

În temeiul art. 471 alin. (2) Cod contravențional, respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii contestate în baza materialelor dosarului, Colegiul penal ajunge la concluzia de a admite recursul formulat și a casa hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul Central din 03 iulie 2025, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri reieșind din considerentele ce urmează:

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod contravențional după examinarea recursului, instanța de recurs adoptă una dintre următoarele decizii: admite recursul, casând hotărârea atacată, parţial sau integral, şi adoptă una dintre următoarele soluţii: dispune achitarea persoanei *sau încetarea procesului contravențional în cazurile prevăzute la art. 441.*

În motivarea acestei concluzii Colegiul reține că, conform prevederilor art. 21 din Constituție, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Conform art. 5 alin. (1) Cod contravențional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decît în conformitate cu legea contravențională.

Potrivit art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa.

Conform art. 8 alin. (2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În temeiul prevederilor art. 10 Cod contravențional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod şi este pasibilă de sancțiune contravențională.

Conform art. 381 alin. (4) Cod contravențional, autoritatea competentă să soluționeze cauza contravențională are obligația de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanțelor cauzei, de a evidenția atât circumstanțele care dovedesc vinovăția persoanei, cît şi cele care dezvinovățesc persoana în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, precum şi circumstanțele atenuante sau agravante.

Constatarea faptei contravenționale, potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravențional, înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de

colectare şi de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În acest sens instanța de recurs reamintește că, în conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede şi o sancționează şi determinarea în fapta comisă a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

La fel se relevă că, potrivit art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine:

a) caracterul veridic al contravenției imputate;

b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei;

c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional;

d) existența circumstanțelor atenuante şi/sau agravante;

e) necesitatea sancționării şi, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale;

f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În accepțiunea reglementărilor în vigoare, stabilirea vinovăției unei persoane în comiterea unei fapte contravenționale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate şi cercetate la faza stabilirii faptei contravenționale.

În conformitate cu art. 425 alin. (3) Cod contravențional, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege.

Totodată, conform prevederilor alin. (1) şi (2) art. 425 din Codul contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției şi la cunoaşterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziție, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită.

Conform alin.(5) al articolului enunțat, sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

Conform art. 425 alin. (7) Cod contravențional, procesului contravențional se aplică în mod corespunzător prevederile Codului de procedură penală cu privire la mijloacele de probă şi la procedeele probatorii, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

Astfel, potrivit art. 101 alin. (1)-(4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege.

Colegiul penal lecturând textul hotărârii recurate, în raport cu circumstanțele faptice stabilite mai sus şi ținând cont de prevederile legale aplicabile în speță, menționează că, instanța de fond nu a dat o apreciere cumulului de probe și nu a ținut cont de cerințele art. 457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

În fortificarea acestui deziderat Colegiul penal reține că, Guțan Valentina se învinuiește în comiterea contravenției prevăzute la art. 70 alin. (1) Cod contravențional - *Calomnia*, adică răspîndirea cu bună ştiinţă a unor informaţii mincinoase ce defăimează o altă persoană, în următoarele circumstanțe: *la 10 februarie 2025, în satul Șuri, raionul Drochia, Guțan Valentina fiind în relații de conflict cu Maruseac Cătălin a răspândit cu bună-știință informații mincinoase în privința lui Maruseac Cătălin, prin ce a fost calomniat de către Guțan Valentina.*

Instanța de recurs reține că, potrivit art. 21 din Constituția Republicii Moldova, art. 5 alin. (1), art. 7 și art. 375 Cod contravențional, precum și art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană se bucură de prezumția de nevinovăție, iar sarcina probei în dovedirea vinovăției revine în exclusivitate organului constatator.

În cauzele contravenționale, standardul de probă impune existența unor probe certe, pertinente, concludente și utile, care să demonstreze dincolo de orice dubiu rezonabil existența faptei contravenționale și vinovăția persoanei. Or, în lipsa unui probatoriu complet și coerent, simpla existență a procesului-verbal cu privire la contravenție nu poate fundamenta o sancțiune, întrucât acesta nu beneficiază de o prezumție absolută de veridicitate, conform jurisprudenței constante a Curții

Europene a Drepturilor Omului (cauzele *Anghel c. României*, *Ozturk c. Germaniei*).

Pentru angajarea răspunderii contravenționale în temeiul art. 70 alin. (1) Cod contravențional – calomnia, este necesară întrunirea cumulativă a tuturor elementelor constitutive ale contravenției, și anume: obiectul juridic, latura obiectivă, latura subiectivă și subiectul contravenției.

Lipsa oricăruia dintre aceste elemente atrage inexistența componenței contravenției și implicit, imposibilitatea sancționării persoanei.

Instanța de recurs constată că latura obiectivă a contravenției nu a fost probată, nefiind individualizată informația pretins calomnioasă.

Din actele dosarului rezultă că agentul constatator nu a indicat în mod concret:

- care anume informații ar fi fost răspândite;
- conținutul factual al acestor informații;
- caracterul lor fals;
- contextul și modalitatea de transmitere.

Mențiunea generică din procesul-verbal potrivit căreia contravenienta „a răspândit informații mincinoase" este insuficientă din punct de vedere juridic, întrucât nu permite verificarea existenței faptei materiale și nici încadrarea corectă în norma contravențională.

Or, calomnia nu poate exista în abstract, ci doar în raport cu o informație precis determinată, susceptibilă de verificare sub aspectul veridicității sale.

La fel, instanța de recurs reține lipsa elementului esențial al „răspândirii". Or, potrivit Legii nr. 64/2010 privind libertatea de exprimare, răspândirea informației presupune transmiterea acesteia către cel puțin o altă persoană, diferită de persoana lezată.

În speță nu s-a demonstrat că informația ar fi fost comunicată unui terț, nu s-a stabilit existența unui public sau a unui cerc de persoane care ar fi recepționat informația și nu există probe privind utilizarea unui mijloc de comunicare (verbal, scris, online etc.).

Astfel, nu este dovedit caracterul public sau difuz al pretinsei informații, condiție indispensabilă pentru existența faptei de calomnie.

Instanța de recurs mai reține că organul constatator nu a administrat nicio probă care să demonstreze caracterul fals al pretinselor informații.

În lipsa stabilirii prealabile a conținutului informației, nu poate fi analizată veridicitatea acesteia, iar orice concluzie privind falsitatea rămâne pur speculativă.

Urmează a fi reiterat și faptul că calomnia este o contravenție care se comite exclusiv cu intenție directă, ceea ce presupune că făptuitorul cunoaște caracterul fals al informației și urmărește sau acceptă lezarea onoarei și demnității altei persoane.

În speță nu a fost administrată nicio probă din care să rezulte că Guțan Valentina ar fi acționat cu bună-știință iar existența unui conflict interpersonal între părți nu poate substitui dovada intenției directe.

Prin urmare, latura subiectivă a contravenției nu este dovedită, ceea ce exclude răspunderea contravențională.

Instanța de recurs reține la caz și faptul că nu a fost demonstrat un prejudiciu concret, real și verificabil adus onoarei, demnității sau reputației lui Maruseac Cătălin. Or, în lipsa unei informații determinate, a răspândirii acesteia, a unui impact asupra percepției publice nu poate fi reținută lezarea valorilor sociale ocrotite de norma contravențională.

Conform art. 425 Cod contravențional și art. 101 Cod de procedură penală, nici o probă nu are valoare prestabilită, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate trebuie interpretate în favoarea persoanei acuzate.

În cauza de față procesul-verbal nu este susținut de alte probe, probele administrate nu se coroborează iar îndoielile privind existența faptei persistă și sunt esențiale.

Aplicarea sancțiunii în asemenea condiții ar contraveni prezumției de nevinovăție și principiului egalității armelor, consacrate de art. 6 CEDO.

Aceasta deoarece, potrivit practicii CEDO *(hotărîrea pronunțată în cauza Salabiaku c. Franței și cauza Anghel c. României)* Curtea a statutat și faptul că, prezumțiile de fapt și de drept sunt recunoscute în toate sistemele juridice, fiind permisă utilizarea acestora și în materia contravențională pentru dovedirea vinovăției făptuitorului, cu respectarea unor limite rezonabile, ținînd cont de gravitatea mizei și prevăzînd drepturile apărării. Prin urmare, prezumția de veridicitate a faptelor constatate de agent și consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție nu are un caracter absolut, prezumția dată putînd opera pînă la limita la care prin aplicarea ei nu s-ar ajunge în situația ca persoana învinuită de săvîrșirea faptei să fie pusă în imposibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal.

Deci, în lipsa unor mijloace de probă care să confirme situația de fapt reținută în procesul-verbal cu privire la contravenție nu poate fi aplicată prezumția de temeinicie a procesului-verbal cu privire la contravenție.

Asupra pretinsei nulități a procesului-verbal cu privire la contravenție, invocate în recurs, instanța de recurs reține că regimul nulităților în materia contravențională este unul strict reglementat, fiind guvernat de prevederile art.art. 443–445 Cod contravențional.

Potrivit art. 445 alin. (1) Cod contravențional, nulitatea procesului-verbal intervine doar în cazul încălcării unor cerințe esențiale de formă sau fond, care sunt expres prevăzute de lege, și au adus atingere efectivă drepturilor procesuale ale persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional.

Nulitatea nu poate fi dedusă din simple imperfecțiuni formale, omisiuni minore ori din aprecieri subiective ale părților, ci trebuie să rezulte din încălcări grave, de natură să afecteze legalitatea procedurii sau dreptul la apărare.

Astfel, contestatara a susținut că procesul-verbal ar fi nul întrucât fapta contravențională nu ar fi descrisă suficient de detaliat.

Instanța reține că, potrivit art. 443 Cod contravențional, procesul-verbal trebuie să conțină data și locul săvârșirii faptei, descrierea faptei, indicarea normei contravenționale încălcate.

Analizând conținutul procesului-verbal, instanța constată că sunt indicate data, locul și persoana pretins responsabilă, este menționată încadrarea juridică (art. 70 alin. (1) Cod contravențional) și este expusă fapta imputată, în termeni care permit identificarea conduitei reproșate.

Eventuala lipsă de detaliere exhaustivă a tuturor circumstanțelor nu echivalează cu inexistența descrierii faptei și nu atrage nulitatea procesului-verbal, ci ține de temeinicia acuzației, aspect distinct de legalitatea actului procedural.

Argumentul privind existența unor înscrieri suplimentare sau corectări este apreciat de instanța de recurs ca fiind insuficient fundamentat.

Aceasta deoarece legislația nu interzice în mod absolut efectuarea unor corecturi materiale, nu s-a demonstrat că acestea ar fi modificat conținutul esențial al procesului-verbal și nu s-a probat existența unei denaturări a situației de fapt sau a încadrării juridice.

În lipsa unei dovezi concrete privind alterarea conținutului actului procedural, acest argument rămâne unul pur speculativ și nu poate fundamenta nulitatea procesului-verbal.

Cu privire la lipsa probelor anexate la procesul-verbal instanța de recurs subliniază că neanexarea probelor la procesul-verbal nu constituie, prin sine, o cauză de nulitate.

Potrivit Codului contravențional procesul-verbal este un act de constatare, probele pot fi administrate ulterior, inclusiv în fața instanței de judecată.

Prin urmare, lipsa probelor ține de temeinicia acuzației, nu de legalitatea procesului-verbal.

Subsecvent, instanța de recurs consideră necesar să sublinieze că:

- nulitatea procesului-verbal intervine doar în cazul unor vicii grave de formă sau competență;
- netemeinicia acuzației vizează lipsa probelor sau neîntrunirea elementelor constitutive ale contravenției.

În speță, deși acuzația s-a dovedit neîntemeiată sub aspect probator, procesul-verbal, ca act procedural, a fost întocmit cu respectarea cerințelor legale minime, nefiind afectată validitatea sa formală.

Pentru toate considerentele expuse, instanța de recurs concluzionează că argumentele invocate privind nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenție sunt neîntemeiate, iar actul contestat corespunde rigorilor prevăzute de Codul contravențional.

Prin urmare, soluția de încetare a procesului contravențional nu este fundamentată pe nulitatea procesului-verbal, ci exclusiv pe lipsa dovedirii faptei contravenționale și a componenței contravenției de calomnie, aspect ce ține de fondul cauzei și nu de legalitatea formală a actului de constatare.

Conform art. 461 alin. (1) Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanța de judecată încetează procesul contravențional.

Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, procesul contravențional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenției.

Astfel, reieșind din cele menționate, Colegiul penal conchide că, prima instanță în mod pripit, unilateral și arbitrar a examinat cauza contravențională, fapt ce a determinat adoptarea unei hotărâri neîntemeiate, din care considerente aceasta urmează a fi casată, rejudecată cauza și emisă o hotărâre nouă, prin care procesul contravențional pornit în privința lui Guțan Valentina în baza art. 70 alin. (1) Cod contravențional urmează a fi încetat din lipsa faptului contravenției.

În baza celor expuse și în conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 2) lit. a), art. 474 Cod contravențional, Colegiul penal,

D E C I D E:

Recursul avocatului Rostislav Covdii în interesele contravenientei Valentina Guțan declarat împotriva ***hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Central din 03 iulie 2025*** în cauza **Valentinei Guțan** se admite, cu casarea integrală a hotărârii în cauză, rejudecarea cauzei și emiterea unei noi hotărâri, după cum urmează:

Se anulează decizia adoptată la 17 aprilie 2025 de agentul constatator din cadrul IP Drochia, Vitalie Văscăuțanu privind aplicarea sancțiunii contravenționale în privința **Valentinei Guțan** în baza art. 70 alin. (1) Cod Contravențional, cu încetarea procesului contravențional, pe motivul lipsei faptului contravenției.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul: **Judecător** **Judecător**